

USTAWA
z dnia ..... 2010 r.
o przewozie towarów niebezpiecznych¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności w zakresie krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego, kolejną i żegluga śródlądową towarów niebezpiecznych oraz organy i jednostki realizujące zadania związane z tym przewozem.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) ADR – Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 27, poz. 162), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób;
- 2) RID – Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID) stanowiący Załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U z 2007 r. Nr 100, poz. 674 i 675);
- 3) ADN – Umowę europejską w sprawie międzynarodowych przewozów towarów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi, zawartą w Genewie w dniu 26 maja 2000 r.(Dz. U. z 2010 r. Nr ..., poz. ...);
- 4) towar niebezpieczny - materiał lub przedmiot, który zgodnie z ADR, RID lub ADN nie jest dopuszczony, odpowiednio, do przewozu drogowego, przewozu kolejną lub przewozu żegluga śródlądową albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tych przepisach;
- 5) przewóz drogowy towarów niebezpiecznych – każde przemieszczenie towarów niebezpiecznych pojazdem po drodze publicznej lub po innych drogach ogólnodostępnych, z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego przewozu oraz czynności związanych z tym przewozem;
- 6) przewóz kolejną towarów niebezpiecznych – każde przemieszczenie towarów niebezpiecznych wagonem, z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego przewozu oraz czynności związanych z tym przewozem;
- 7) przewóz żegluga śródlądową towarów niebezpiecznych - każde przemieszczenie towarów niebezpiecznych statkiem po wodach śródlądowych, z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego przewozu oraz czynności związanych z tym przewozem;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz. U. UE L 260 z 30. 9.2008, str. 13).

- 8) uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych - podmioty wymienione w ADR, RID lub ADN, prowadzące działalność związaną z przewozem towarów niebezpiecznych;
- 9) osoba wykonująca czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych – osoba fizyczna zatrudniona przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych albo wykonująca czynności na jego rzecz;
- 10) zaświadczenie ADR – dokument potwierdzający ukończenie przez kierowcę kursu ADR i złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu dla kierowców wykonujących przewóz drogowy towarów niebezpiecznych;
- 11) świadectwo eksperta ADN – dokument potwierdzający ukończenie kursu i złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu ze znajomości postanowień ADN;
- 12) pojazd – pojazd samochodowy albo zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾);
- 13) wagon – pojazd kolejowy bez własnego układu napędzającego, który porusza się na własnych kołach po torach kolejowych i jest używany do przewozu towarów;
- 14) statek – urządzenie pływające o napędzie mechanicznym lub bez napędu mechanicznego używane do przewozu towarów;
- 15) środek transportu – pojazd, wagon lub statek używany do przewozu towarów niebezpiecznych;
- 16) urządzenie transportowe – urządzenie umieszczane w środku transportu lub trwale z nim połączone wykorzystywane do przewozu towaru, w szczególności: cysterna, kontener, kontener do przewozu luzem, wagon-bateria, pojazd-bateria, wieloelementowy kontener do gazu (MEGC), duży pojemnik do przewozu luzem (DPPL);
- 17) siły zbrojne – Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej lub siły zbrojne państw obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków ich personelu cywilnego, jeżeli pozostają w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, o ile umowa międzynarodowa, której Rzeczypospolita Polska jest stroną nie stanowi inaczej.

Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu towarów niebezpiecznych:

- 1) w przypadkach wskazanych, odpowiednio, w ADR, RID lub ADN;
- 2) statkami morskimi na morskich wodach wewnętrznych;
- 3) promami pływającymi po wodach morskich, jedynie przepływającymi po śródlądowej drodze wodnej lub przez port;
- 4) wykonywanego w całości w granicach wyłączonego obszaru, niebędącego obszarem ogólnodostępnym.

2. Przy krajowym przewozie towarów niebezpiecznych nie obowiązują wymagania odpowiednio ADR, RID lub ADN, dotyczące używania języków innych niż język polski.

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 43, poz. 246 i Nr 40, poz. 230.

Art. 4. W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą, do przewozu towarów niebezpiecznych, w tym do środków transportu i urządzeń transportowych, stosuje się, odpowiednio, ADR, RID lub ADN.

Art. 5. 1. Zezwala się na przewóz towarów niebezpiecznych, określonych odpowiednio w ADR, RID lub ADN jako towary dopuszczone do przewozu, wyłącznie na warunkach określonych w tych umowach.

2. Zabrania się przewozu towarów niebezpiecznych określonych, odpowiednio, w ADR, RID lub ADN jako towary niedopuszczone do przewozu.

3. Zabrania się przewozu towarów niebezpiecznych środkami transportu innymi niż wymienione w art. 2 pkt 15 niniejszej ustawy.

Art. 6. Przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych do i z państw niebędących stronami konwencji COTIF stosuje się przepisy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, ustalone między stronami pod warunkiem, że uczestnicy przewozu zagwarantują poziom bezpieczeństwa zgodny z przepisami międzynarodowymi obowiązującymi w odniesieniu do kolei polskich.

Art. 7. Statki żeglugi śródlądowej mogą przewozić towary niebezpieczne na wodach morskich, zgodnie z przepisami kodeksu IMDG - międzynarodowego morskiego kodeksu towarów niebezpiecznych Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), stanowiącego załącznik do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177).

Art. 8. 1. Dopuszcza się odstępstwa od przepisów ustawy w przypadku przewozu towarów niebezpiecznych środkami transportu należącymi do sił zbrojnych lub środkami transportu, za które siły zbrojne są odpowiedzialne.

2. Czynności w zakresie krajowego przewozu towarów niebezpiecznych, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) Szef Wojskowego Dozoru Technicznego – w sprawach warunków technicznych i badań urządzeń transportowych przeznaczonych do przewozu drogowego, koleją i żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych;

2) Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych – w sprawach kontroli jednostek wojskowych prowadzących kursy, o których mowa w ustawie.

3. Minister Obrony Narodowej określi w drodze rozporządzenia:

1) warunki krajowego przewozu towarów niebezpiecznych, o którym mowa w ust. 1;

2) wymagania jakie powinny spełniać pojazdy oraz opakowania, cysterny, kontenery i inne urządzenia mające zastosowanie w przewozie towarów niebezpiecznych, o którym mowa w ust. 1;

3) warunki i tryb wystawiania, przedłużania ważności oraz wystawiania wtórnika świadectwa dopuszczenia do krajowego przewozu towarów niebezpiecznych dla środków transportu należących do sił zbrojnych niespełniających wymagań ADR, a także wzór i sposób jego wypełniania

-mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie

Art. 9. 1. Jeżeli przepisy odpowiednio ADR, RID lub ADN zobowiązują właściwą władzę lub upoważnione przez nią jednostki do wykonywania odpowiednich czynności administracyjnych, czynności te wykonują:

- 1) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego - w sprawach kontroli bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) wojewódzki inspektor transportu drogowego - w sprawach kontroli bezpieczeństwa przewozu drogowego towarów niebezpiecznych;
- 3) dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej - w sprawach:
  - a) wydawania świadectwa dopuszczenia statku ADN do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych,
  - b) wydawania świadectwa eksperta ADN, świadectw eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectw eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów,
  - c) kontroli bezpieczeństwa przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych;
- 4) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, zwany dalej „Dyrektorem TDT” - w sprawach:
  - a) warunków technicznych i badań urządzeń transportowych przeznaczonych do przewozu drogowego, koleją i żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych,
  - b) warunków technicznych i badań kontenerów do przewozu luzem towarów niebezpiecznych w przewozie drogowym, koleją i żeglugą śródlądową oraz warunków technicznych i badań nadwozi pojazdów do przewozu luzem towarów niebezpiecznych w przewozie drogowym,
  - c) warunków technicznych i badań naczyń ciśnieniowych przeznaczonych do przewozu gazów,
  - d) warunków technicznych i badań dużych pojemników do przewozu luzem,
  - e) warunków technicznych i badań pojazdów MEMU w przewozie drogowym towarów niebezpiecznych,
  - f) wydawania na podstawie ADR świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych,
  - g) wydawania świadectw doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych w zakresie przewozu drogowego, przewozu koleją i przewozu żeglugą śródlądową;
- 5) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki - w sprawach warunków przewozu materiałów promieniotwórczych;
- 6) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej – w sprawach sporządzania raportów dotyczących poważnych wypadków lub awarii w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych;
- 7) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki - w sprawach warunków technicznych i badań opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 8) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki - w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 9) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki - w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczenia do przewozu towarów niebezpiecznych kl. 1;

- 10) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw zdrowia - w sprawach warunków przewozu materiałów zakaźnych;
  - 11) minister właściwy do spraw transportu lub jednostka upoważniona przez niego, w drodze zarządzenia - w pozostałych sprawach.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, organem właściwym w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, a organem wyższego stopnia - minister właściwy do spraw transportu.

Art. 10. Właściwy miejscowo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej w sytuacji, gdy miał miejsce poważny wypadek lub awaria, o których mowa odpowiednio w ADR, RID lub ADN, sporządza raport i niezwłocznie przekazuje go do ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 11. Administratorzy danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby rejestrów i ewidencji, o których mowa w niniejszej ustawie są zwolnieni z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 2

Obowiązki uczestników przewozu towarów niebezpiecznych

Art. 12. Obowiązki uczestników przewozu towarów niebezpiecznych określa odpowiednio ADR, RID lub ADN oraz postanowienia niniejszego rozdziału.

Art. 13. 1. Uczestnicy przewozu towarów niebezpiecznych, w przypadku zaistnienia wypadku lub awarii, mają obowiązek przedsięwziąć niezbędne środki bezpieczeństwa w celu zapobieżenia zagrożeniom dla osób, mienia i środowiska, w szczególności niezwłocznie powiadomić właściwą miejscowo ze względu na miejsce powstania zdarzenia jednostkę ochrony przeciwpożarowej lub centrum powiadamiania ratunkowego.

2. W przypadku przewozu towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, dowódca jednostki wojskowej, z której realizowany jest przewóz towarów niebezpiecznych, niezwłocznie powiadamia również właściwą terytorialnie jednostkę Żandarmerii Wojskowej.

Art. 14. 1. Uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych, jest odpowiedzialny za wyposażenie osoby wykonującej przewóz towarów w wymagane dokumenty, zgodnie z przepisami ustawy oraz umów odpowiednio ADR, RID lub ADN.

2. Podczas przewozu towarów niebezpiecznych osoba wykonująca przewóz jest obowiązana mieć przy sobie i okazać na żądanie osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli wymagane dokumenty.

Art. 15. 1. Uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych jest obowiązany przeszkolić osoby wykonujące czynności związane z przewozem drogowym, kolejną i żegluga śródlądową towarów niebezpiecznych, zatrudnione przez niego lub wykonujące na jego rzecz czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych przed podjęciem tych czynności, w zakresie odpowiednim do odpowiedzialności i obowiązków tych osób.

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r., Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi osoba posiadająca świadectwo doradcy.

3. Osoba przeprowadzająca szkolenie potwierdza na piśmie przeszkolenie osób, o których mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. Uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych jest obowiązany wyznaczyć na swój koszt, co najmniej jednego doradcę do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych, właściwego ze względu na zakres wykonywanego przewozu lub czynności z nim związanych, określonych odpowiednio w ADR, RID lub ADN, zwanego dalej „doradcą”.

2. Obowiązek wyznaczenia doradcy nie dotyczy uczestników wykonujących przewóz towarów niebezpiecznych każdorazowo w ilościach, dla których odpowiednio ADR, RID lub ADN nie wymaga odpowiedniego oznakowania środka transportu.

Art. 17. 1. Uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych jest obowiązany:

- 1) wysłać jeden egzemplarz rocznego sprawozdania z działalności uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z nim związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie, odpowiednio:
    - a) wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych – w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych,
    - b) Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego – w zakresie przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
    - c) dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych;
  - 2) przechowywać drugi egzemplarz rocznego sprawozdania w swojej siedzibie przez okres 5 lat od dnia jego wysłania.
2. W przypadku przewozu towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, jeden egzemplarz rocznego sprawozdania jest przekazywany przez dowódcę jednostki wojskowej, z której realizowany jest przewóz, drogą służbową do Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych.

Art. 18. 1. Przewóz towarów niebezpiecznych, o których mowa w ust. 5, wraz z trasą przewozu podlega obowiązkowi zgłoszenia do:

- 1) Głównego Inspektora Transportu Drogowego - w przewozie drogowym towarów niebezpiecznych;
  - 2) Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego – w przewozie koleją towarów niebezpiecznych;
  - 3) dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej właściwego ze względu na trasę przewozu – w przewozie żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych,
- oraz do komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.
2. Zgłoszenia towarów, o których mowa w ust. 1, są obowiązani dokonać:
- 1) nadawca towaru niebezpiecznego - jeżeli przewóz rozpoczyna się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest wykonywany przez przewoźnika będącego przedsiębiorcą zagranicznym w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy z

dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁴⁾);

- 2) przewoźnik – w innym przypadku niż określony w pkt 1.
3. Zgłoszenia należy dokonać:
  - 1) w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
  - 2) przed wjazdem środka transportu z towarem niebezpiecznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.
4. Minister właściwy do spraw transportu zamieszcza na stronie internetowej urzędu aktualny wykaz właściwych władz w sprawach, o których mowa w ust. 1.
5. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wykaz towarów niebezpiecznych, których przewóz podlega obowiązkowi zgłoszenia, uwzględniając szczególne zagrożenia związane z przewozem niektórych towarów niebezpiecznych;
  - 2) formę zgłoszenia i wzór formularza zgłoszenia uwzględniając w szczególności zakres niezbędnych danych.
6. Przepisów ust.1-4 nie stosuje się do przewozu towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8.

Art. 19. 1. Przewóz towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, odbywa się po uzyskaniu zezwolenia na przewóz drogowy wydany przez organ właściwy ds. transportu i ruchu wojsk.

2. Minister Obrony Narodowej określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb wydawania zezwolenia na przewóz drogowy towarów niebezpiecznych, o którym mowa w ust. 1, oraz jego wzór. wzór i sposób wypełnienia, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie.

Rozdział 3

Wymagania w stosunku do osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych oraz uzyskiwanie uprawnień w tym zakresie

Art. 20. Obowiązki osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych określa odpowiednio ADR, RID lub ADN oraz postanowienia niniejszego rozdziału.

Art. 21. 1. Do kierowania pojazdem samochodowym przewożącym towary niebezpieczne w przewozie drogowym w stosunku, do którego ADR wymaga ukończenia przez jego kierowcę kursu ADR, jest uprawniona osoba, która:

- 1) ukończyła 21 lat;
  - 2) spełnia wymogi określone w przepisach prawa o ruchu drogowym i o transporcie drogowym w stosunku do kierowców wykonujących przewóz drogowy;
  - 3) posiada ważne zaświadczenie ADR.
2. Zaświadczenie ADR otrzymuje osoba, która:
- 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1 i 2;

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r., Nr 127, poz. 880 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r., Nr 70, poz. 416, Nr 123, poz. 803, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

- 2) ukończyła odpowiedni kurs ADR:
  - a) początkowy – jeżeli ubiega się o wydanie zaświadczenia ADR po raz pierwszy,
  - b) doskonalący – jeżeli ubiega się o przedłużenie zaświadczenia ADR albo o wydanie nowego zaświadczenia ADR, w przypadku, o którym mowa w art. 24 ust. 5;
- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym przed komisją egzaminacyjną egzamin kończący kurs ADR początkowy albo doskonalący nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia kursu.

Art. 22. 1. Zakres egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie wiedzy ze znajomości przepisów krajowych oraz umów międzynarodowych dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych oraz innych zagadnień objętych ramowym programem szkolenia kursu ADR.

2. Na egzaminie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań oraz pytania w nim zawarte nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.

3. Komisję, o której mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, powołuje minister właściwy do spraw transportu spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.

4. Członkom komisji, o której mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, za udział w przeprowadzeniu egzaminu przysługuje wynagrodzenie.

5. Do przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, minister właściwy do spraw transportu może, z zastrzeżeniem art. 23 ust. 1, upoważnić wojewódzki ośrodek ruchu drogowego, o którym mowa w przepisach prawa o ruchu drogowym, zwanym dalej „WORD”. Za egzamin pobiera się opłatę.

6. Osoba, która przystąpiła do egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, może, za pośrednictwem WORD, z zastrzeżeniem art. 23 ust. 2, zgłaszać do ministra właściwego do spraw transportu w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu.

7. W przypadku uznania skargi za zasadną minister właściwy do spraw transportu może nakazać powtórzenie egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, albo uznać ten egzamin za złożony z wynikiem pozytywnym.

8. Za powtórne przystąpienie do egzaminu, w przypadku o którym mowa w ust. 7, nie pobiera się opłaty.

Art. 23. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, dla kierowców sil zbrojnych jest przeprowadzany w wojskowym Centrum Szkolenia Logistyki przed komisją egzaminacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.

2. Osoba, która przystąpiła do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, może, za pośrednictwem wojskowego Centrum Szkolenia Logistyki, zgłaszać do ministra właściwego do spraw transportu w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu.

3. Przepisy art. 22 ust. 1, 2, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić WORD do wydawania zaświadczeń ADR.

2. Zaświadczenie ADR jest wydawane na okres 5 lat, licząc od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu kończącego kurs ADR początkowy przed komisją, o której mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3.

3. WORD przekazuje do centralnej ewidencji kierowców, o której mowa w art. 100a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, następujące dane osób,

którym wydano zaświadczenie ADR, przedłużono okres jego ważności albo wydano jego wtórnik:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany
- 4) adres zamieszkania;
- 5) zakres i numer wydanego zaświadczenia ADR;
- 6) okres ważności zaświadczenia ADR.

4. Dane, o których mowa w ust. 3, WORD przekazuje do centralnej ewidencji kierowców z wykorzystaniem urządzeń teletransmisji danych w terminie 14 dni od dnia wydania zaświadczenia ADR, przedłużenia okresu jego ważności albo wydania jego wtórnika.

5. W okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności zaświadczenia ADR, kierowca jest obowiązany ukończyć kurs ADR doskonalący. Po ukończeniu tego kursu i złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, WORD przedłuża ważność zaświadczenia ADR na okres kolejnych 5 lat od daty upływu terminu ważności dotychczasowego zaświadczenia ADR, wydając nowe zaświadczenie ADR albo przedłużając ważność dotychczasowego zaświadczenia ADR.

6. WORD prowadzi ewidencję wydanych i przedłużanych zaświadczeń ADR.

7. Osoba, która ukończyła kurs ADR doskonalący i nie złożyła z wynikiem pozytywnym egzaminu w terminie, o którym mowa w ust. 5, może otrzymać zaświadczenie ADR w trybie przewidzianym dla osoby ubiegającej się po raz pierwszy o wydanie zaświadczenia ADR.

8. W przypadku utraty zaświadczenia ADR, na wniosek osoby zainteresowanej, WORD wydaje wtórnik zaświadczenia ADR. Za wydanie wtórnika pobiera się opłatę.

Art. 25. Opłata, o której mowa odpowiednio w art. 22 ust. 5 i art. 24 ust. 8, stanowi przychód WORD przeznaczony na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 3, w tym wynagrodzeniem członków komisji egzaminacyjnej oraz wydawaniem zaświadczeń ADR, ich przedłużaniem i wydawaniem ich wtórników.

Art. 26. 1. Wydając zaświadczenie ADR, przedłużając okres jego ważności albo wydając jego wtórnik WORD pobiera opłatę ewidencyjną, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - na pokrycie kosztów działania centralnej ewidencji kierowców.

2. WORD przekazuje opłatę ewidencyjną do Funduszu - Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - na zasadach i w terminach określonych w przepisach tej ustawy.

Art. 27. Dokumentacja dotycząca przebiegu egzaminu i wydanych zaświadczeń ADR, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników jest przechowywana przez WORD.

Art. 28. Minister właściwy do spraw transportu dokona wyboru producenta blankietów zaświadczeń ADR w trybie określonym przepisami o zamówieniach publicznych.

Art. 29. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, mając na uwadze potrzebę zapewnienia odpowiednich warunków lokalowych do przeprowadzenia egzaminu;
- 2) skład komisji, o której mowa w art. 21 ust. 2 pkt 3, sposób jej działania i tryb jej powoływania, wymagania kwalifikacyjne dla członków komisji egzaminacyjnej oraz sposób ustalania wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, uwzględniając konieczność

- zapewnienia obiektywnego sprawdzenia przygotowania kierowcy do przewozu towarów niebezpiecznych;
- 3) tryb wydawania zaświadczenia ADR oraz tryb wydawania wtórnika zaświadczenia ADR, mając na uwadze potrzebę ujednolicenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie;
  - 4) warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej egzaminu oraz dotyczącej wydanych zaświadczeń, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników, uwzględniając potrzebę właściwego zabezpieczenia tej dokumentacji uniemożliwiającego dostęp osób niepowołanych oraz wyposażenie pomieszczeń w urządzenia gwarantujące bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów, sposób rozliczania się w przypadku zaginięcia, zniszczenia lub utraty dokumentacji, a także czas niezbędny do jej przechowywania;
  - 5) wzór zaświadczenia ADR, uwzględniając postanowienia ADR;
  - 6) wysokość opłaty za egzamin określony w art. 21 ust. 2 pkt 3, która nie może być wyższa niż 15 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym wydanie rozporządzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; mając na uwadze konieczność pokrycia kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu, wydaniem zaświadczenia ADR, przedłużeniem ważności dotychczasowego zaświadczenia ADR w tym kosztów druku i czynności administracyjnych oraz uwzględniając liczbę egzaminowanych osób;
  - 7) wysokość opłaty określonej w art. 24 ust. 8, która nie może być wyższa niż 50 złotych za dokument, a także tryb jej wnoszenia, mając na uwadze pokrycie kosztów wydawania wtórnika zaświadczenia ADR, w tym pokrycie kosztów związanych z drukiem i czynnościami administracyjnymi.

Art. 30. 1. Na statku żeglugi śródlądowej przewożącym towary niebezpieczne powinien znajdować się ekspert do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej, zwany dalej "ekspertem ADN".

2. Na statku, o którym mowa w ust. 1, będącym zbiornikowcem przeznaczonym do przewozu gazów powinien znajdować się ekspert ADN do spraw przewozu gazów.

3. Na statku, o którym mowa w ust. 1, będącym zbiornikowcem przeznaczonym do przewozu chemikaliów powinien znajdować się ekspert ADN do spraw przewozu chemikaliów.

4. Ekspertem ADN może być osoba, która:
  - 1) ukończyła 18 lat;
  - 2) posiada świadectwo eksperta ADN.
5. Świadectwo eksperta ADN otrzymuje osoba, która:
  - 1) spełnia wymagania określone w ust. 4 pkt 1;
  - 2) ukończyła odpowiedni kurs na eksperta ADN;
  - 3) złożyła z wynikiem pozytywnym przed komisją egzaminacyjną egzamin kończący kurs na eksperta ADN nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia kursu.
6. Świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów albo świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów otrzymuje osoba, która posiada świadectwo eksperta ADN oraz odpowiednio:
  - 1) odbyła dodatkowy kurs w zakresie przewozu chemikaliów albo przewozu gazów;
  - 2) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin kończący kurs na eksperta ADN do spraw przewozu gazów albo eksperta ADN do spraw przewozu

chemikaliów przed komisją egzaminacyjną nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia kursu;

- 3) posiada wpis w żeglarskiej książeczce pracy potwierdzający przepracowanie co najmniej jednego roku na zbiornikowcu przeznaczonym do przewozu gazów albo na zbiornikowcu przeznaczonym do przewozu chemikaliów, w okresie dwóch lat przed złożeniem z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w pkt 2.

Art. 31. 1. Zakres egzaminu, o którym mowa w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, obejmuje sprawdzenie wiedzy ze znajomości przepisów krajowych oraz umów międzynarodowych dotyczących przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych oraz innych zagadnień objętych ramowym programem szkolenia kursu na eksperta ADN.

2. Na egzaminie, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań oraz pytania w nim zawarte nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.

3. Komisję, o której mowa w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, powołuje minister właściwy do spraw transportu spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.

4. Członkom komisji, o której mowa w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, za udział w przeprowadzeniu egzaminu przysługuje wynagrodzenie.

5. Egzamin, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, jest przeprowadzany w urzędzie żeglugi śródlądowej. Za egzamin pobiera się opłatę.

6. Osoba, która przystąpiła do egzaminu, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, może, za pośrednictwem dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, zgłaszać do ministra właściwego do spraw transportu w terminie 3 dni od dnia egzaminu, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu.

7. W przypadku uznania skargi za zasadną minister właściwy do spraw transportu może nakazać powtórzenie egzaminu, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, albo uznać ten egzamin za złożony z wynikiem pozytywnym.

8. Za przystąpienie do egzaminu, w przypadku o którym mowa w ust. 7, nie pobiera się opłaty.

Art. 32. 1. Świadczenie eksperta ADN, świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na okres 5 lat, licząc od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2.

2. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej niezwłocznie przekazuje do Dyrektora TDT informacje dotyczące osób, którym wydał lub przedłużył odpowiednie świadectwo eksperta ADN, zawierające następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany;
- 4) obywatelstwo;
- 5) datę i miejsce wydania odpowiedniego świadectwa eksperta ADN;
- 6) numer odpowiedniego świadectwa eksperta ADN;
- 7) datę ważności i zakres odpowiedniego świadectwa eksperta ADN.

3. W okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, ekspert ADN jest obowiązany ukończyć odpowiedni kurs na eksperta ADN. Po ukończeniu tego kursu i złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przedłuża ważność odpowiedniego świadectwa eksperta ADN na okres

kolejnych 5 lat od daty upływu terminu ważności dotychczasowego świadectwa, wydając nowe świadectwo eksperta ADN albo przedłużając ważność dotychczasowego świadectwa.

4. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej prowadzi ewidencję wydanych i przedłużanych odpowiednich świadectw eksperta ADN.

5. Osoba, która ukończyła odpowiedni kurs na eksperta ADN i nie złożyła z wynikiem pozytywnym egzaminu w terminie, o którym mowa w ust. 3, może otrzymać świadectwo eksperta ADN w trybie przewidzianym dla osoby ubiegającej się po raz pierwszy o wydanie tego świadectwa.

6. W przypadku utraty świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, na wniosek osoby zainteresowanej, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje wtórniki odpowiedniego świadectwa eksperta ADN. Za wydanie wtórnika pobiera się opłatę.

Art. 33. Opłata, o której mowa odpowiednio w art. 31 ust. 5 i art. 32 ust. 6, stanowi dochód budżetu państwa i jest przeznaczana na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu, o którym mowa odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, w tym wynagrodzeniem członków komisji egzaminacyjnej oraz wydawaniem odpowiednich świadectw eksperta ADN, ich przedłużaniem i wydawaniem ich wtórników.

Art. 34. Dokumentacja dotycząca przebiegu egzaminu i wydanych świadectw eksperta ADN, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników jest przechowywana przez właściwego dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej.

Art. 35. 1. Dyrektor TDT prowadzi w systemie teleinformatycznym ewidencję ekspertów ADN, ekspertów ADN do spraw przewozu gazów i ekspertów ADN do spraw przewozu chemikaliów, zawierającą dane, o których mowa w art. 32 ust. 2.

2. Dyrektor TDT jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji, o której mowa ust. 1.

3. Dane, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 5-7, są ogólnodostępne.

Art. 36. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego przeprowadzenia egzaminu;
- 2) skład komisji, art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, sposób jej działania i tryb jej powoływania, wymagania kwalifikacyjne dla członków komisji egzaminacyjnej oraz sposób ustalania wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, uwzględniając konieczność zapewnienia obiektywnego sprawdzenia przygotowania do pełnienia zadań eksperta ADN;
- 3) tryb wydawania odpowiedniego świadectwa eksperta ADN oraz tryb wydawania wtórnika odpowiedniego świadectwa eksperta ADN, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie;
- 4) warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej egzaminu oraz dotyczącej wydanych odpowiednich świadectw eksperta ADN, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników, uwzględniając potrzebę właściwego zabezpieczenia dokumentacji uniemożliwiającego dostęp osób niepowołanych oraz wyposażenie pomieszczeń w urządzenia gwarantujące bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów a także czas niezbędny do jej przechowywania;

- 5) wzór świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, uwzględniając postanowienia ADN;
- 6) wysokości opłat za egzamin określony odpowiednio w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, które nie mogą być wyższe niż 15 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym wydanie rozporządzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze konieczność pokrycia kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu, wydaniem odpowiedniego świadectwa eksperta ADN, przedłużeniem ważności dotychczasowego świadectwa, w tym kosztów druku i czynności administracyjnych oraz uwzględniając liczbę egzaminowanych osób;
- 7) wysokość opłaty określonej w art. 31 ust. 5, która nie może być wyższa niż 50 złotych za dokument, a także tryb jej wnoszenia, mając na uwadze pokrycie kosztów przedłużenia odpowiednio świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, w tym pokrycie kosztów związanych z czynnościami administracyjnymi.
- 8) wysokość opłaty, o której mowa w art. 32 ust. 6, która nie może być wyższa niż 50 złotych za dokument, a także tryb jej wnoszenia mając na uwadze pokrycie kosztów wydania wtórnika odpowiednio świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, w tym pokrycie kosztów związanych z drukiem i czynnościami administracyjnymi.

Art. 37. Koszt kursu kształcącego dla kierowcy, kursu na eksperta ADN, kursu na eksperta ADN do spraw przewozu gazów oraz kursu na eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, oraz koszt egzaminów, o których mowa odpowiednio w art. 21 ust. 2 pkt 3 oraz w art. 30 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, w tym koszt wydania odpowiednio zaświadczenia ADR, świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów ponosi:

- 1) uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych - w przypadku osoby wykonującej na jego rzecz czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych albo gdy uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych osobiście wykonuje tę działalność;
- 2) jednostka wojskowa – w przypadku szkolenia żołnierzy i pracowników sił zbrojnych;
- 3) uczestnik kursu lub osoba przystępująca do egzaminu - w innych przypadkach.

Rozdział 4

Doradca do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych

Art. 38. Obowiązki doradcy określa odpowiednio ADR, RID lub ADN oraz postanowienia niniejszego rozdziału.

Art. 39. 1. Doradca przygotowuje roczne sprawozdanie w dwóch egzemplarzach, podpisując je imieniem i nazwiskiem oraz wskazując numer świadectwa doradcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3.

2. W przypadku wyznaczenia więcej niż jednego doradcy, roczne sprawozdanie sporządza jeden z wyznaczonych doradców, wskazany przez uczestnika towarów niebezpiecznych.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania, mając na uwadze zakres zadań doradcy.

Art. 40. 1. Doradcą może być osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) nie była skazana za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu oraz bezpieczeństwu powszechnemu;
- 3) posiada ważne świadectwo przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa odpowiednio w zakresie przewozu drogowego, przewozu koleją lub przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem doradcy”.

2. Świadectwo doradcy otrzymuje osoba, która:

- 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-2;
- 2) ukończyła kurs doradcy;
- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną działającą przy Dyrektorze TDT nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia kursu.

Art. 41. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, obejmujący sprawdzenie wiedzy ze znajomości przepisów krajowych oraz umów międzynarodowych dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych, składa się z dwóch części – ogólnej i specjalistycznej dotyczącej odpowiednio przewozu drogowego, przewozu koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych. Za egzamin pobiera się opłatę.

2. Na egzaminie, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań oraz pytania w nim zawarte nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.

3. Komisję, o której mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, powołuje minister właściwy do spraw transportu spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.

4. Członkom komisji, o której mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, za udział w przeprowadzeniu egzaminu przysługuje wynagrodzenie.

5. Osoba, która przystąpiła do egzaminu, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, może zgłaszać za pośrednictwem Dyrektora TDT do ministra właściwego do spraw transportu w terminie 3 dni od dnia egzaminu, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu.

6. W przypadku uznania skargi za zasadną minister właściwy do spraw transportu może nakazać powtórzenie egzaminu, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, albo uznać ten egzamin za złożony z wynikiem pozytywnym.

7. Za przystąpienie do egzaminu, w przypadku o którym mowa w ust. 6, nie pobiera się opłaty.

8. Doradca, który zamierza poszerzyć zakres posiadanych uprawnień może przystąpić do części specjalistycznej egzaminu, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, po ukończeniu kursu doradcy odpowiadającego zakresowi egzaminu.

9. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się od żołnierzy i pracowników sił zbrojnych.

Art. 42. 1. Świadectwo doradcy jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej przez Dyrektora TDT na okres 5 lat, licząc od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu kończącego kurs doradcy.

2. Dyrektor TDT przedłuża ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat od daty upływu terminu ważności dotychczasowego świadectwa doradcy, wydając nowe świadectwo doradcy albo przedłużając ważność dotychczasowego świadectwa, jeżeli doradca:

- 1) nie przestał spełniać wymagań, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2;
- 2) nie naruszył rażąco przez okres ostatnich 5 lat przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych;
- 3) jest posiadaczem ważnego świadectwa doradcy;
- 4) w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności świadectwa doradcy złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3.

3. Doradca, który nie złożył z wynikiem pozytywnym egzaminu w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może otrzymać świadectwo doradcy w trybie określonym w art. 40 ust. 2.

4. W przypadku utraty świadectwa doradcy, na wniosek osoby zainteresowanej, Dyrektor TDT wydaje wtórnik świadectwa doradcy. Za wydanie wtórnika pobiera się opłatę.

5. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się od żołnierzy i pracowników sił zbrojnych.

Art. 43. 1. Dyrektor TDT w drodze decyzji administracyjnej cofa świadectwo doradcy, jeżeli doradca:

- 1) przestał spełniać wymóg, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2;
- 2) w sposób rażący naruszył przepisy dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych.

2. Rażącym naruszeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i art. 42 ust. 2 pkt 2, jest w szczególności nieprzygotowanie rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1.

3. Osoba, której cofnięto świadectwo doradcy na podstawie ust. 1, nie może uzyskać świadectwa doradcy przez okres 3 lat od dnia uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu świadectwa.

Art. 44. Opłata, o której mowa odpowiednio w art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 4, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego przeznaczony na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, w tym wynagrodzeniem komisji egzaminacyjnej oraz wydawaniem świadectw doradcy, ich przedłużaniem i wydawaniem ich wtórników.

Art. 45. Dokumentacja dotycząca przebiegu egzaminu i wydanych świadectw doradcy, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników jest przechowywana przez Dyrektora TDT.

Art. 46. 1. Dyrektor TDT prowadzi w systemie teleinformatycznym ewidencję doradców, w której umieszcza się dane dotyczące:

- 1) imienia i nazwiska;
- 2) daty i miejsca urodzenia;
- 3) numeru PESEL – o ile został nadany;
- 4) obywatelstwa;
- 5) adresu zamieszkania;
- 6) daty i miejsca wydania świadectwa doradcy;
- 7) numeru świadectwa doradcy;
- 8) daty ważności i zakresu świadectwa doradcy.

2. Dyrektor TDT jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji, o której mowa ust. 1.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 6-8, są ogólnodostępne.

4. W przypadku utraty uprawnień przez doradcę Dyrektor TDT usuwa dotyczące go dane z ewidencji, o której mowa w ust.1.

Art. 47. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu dla doradców, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego przeprowadzenia egzaminu;
- 2) skład komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, sposób jej działania i tryb jej powoływania, wymagania kwalifikacyjne dla członków komisji egzaminacyjnej oraz sposób ustalania wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, mając na uwadze konieczność zapewnienia obiektywnego sprawdzenia przygotowania do wykonywania zadań doradcy;
- 3) tryb wydawania świadectwa doradcy oraz tryb wydawania wtórnika świadectwa doradcy, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie;
- 4) warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej egzaminu oraz dotyczącej wydanych świadectw doradcy, ich przedłużania oraz wydawania ich wtórników, uwzględniając potrzebę właściwego zabezpieczenia tej dokumentacji uniemożliwiającego dostęp osób niepowołanych a także wyposażenie pomieszczeń w urzędzenia gwarantujące bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów, a także czas niezbędny do jej przechowywania;
- 5) wzór świadectwa doradcy, uwzględniając postanowienia ADR, RID i ADN;
- 6) wysokość opłaty, o której mowa w art. 41 ust. 1, z uwzględnieniem poszczególnych części egzaminów, która nie może być wyższa niż 15 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym wydanie rozporządzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uwzględniając konieczność pokrycia kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminów, wydaniem świadectwa doradcy, przedłużeniem ważności świadectwa doradcy w tym kosztów druku i czynności administracyjnych oraz uwzględniając liczbę egzaminowanych osób ;
- 7) wysokość opłaty, o której mowa w art. 42 ust. 4, która nie może być wyższa niż 50 złotych za dokument, a także tryb jej wnoszenia, mając na uwadze pokrycie kosztów wydania wtórnika świadectwa doradcy, w tym pokrycie kosztów związanych z drukiem i czynnościami administracyjnymi;

Rozdział 5

Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów ADR, kursów na ekspertów ADN, kursów dla doradców oraz kontrola tej działalności

Art. 48. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów ADR, kursu dla eksperta ADN, eksperta ADN do spraw przewozu gazów, eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów oraz kursów dla doradców, zwanych dalej łącznie „kursami”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1, zwane dalej „podmiotami prowadzącymi kursy” podlegają wpisowi do rejestru podmiotów prowadzących kursy.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego, czasowo prowadzącego kursy, o których mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Podmiot prowadzący kursy jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne gwarantujące przeprowadzenie kursu zgodnie z jego programem;
- 2) zapewnić prowadzenie zajęć przez wykładowców, którzy:
  - a) posiadają wyższe wykształcenie i co najmniej pięcioletnią praktykę zawodową w zakresie prezentowanych zagadnień objętych kursem, lub
  - b) posiadają świadectwo doradcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3;
- 3) posiadać możliwość przeprowadzania ćwiczeń praktycznych objętych tematyką kursów.

5. Podmiotem prowadzącym kursy może być podmiot:

- 1) w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono upadłości;
- 2) który nie był prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo karnoskarbowe, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organu osoby prawnej.

6. Niekaralność podmiotu, o którym mowa w ust. 5, powinna być potwierdzona złożeniem oświadczenia o niekaralności - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.

7. Wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy jest dokonywany na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, zawierający następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz jego siedzibę lub adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej, o ile podmiot taki numer posiada oraz miejsce prowadzenia ewidencji działalności gospodarczej, do której został wpisany;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki numer posiada;
- 4) zakres prowadzonych kursów;
- 5) datę i podpis osoby występującej z wnioskiem.

8. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 7, podmiot wskazany w ust. 2 składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie prowadzenia kursów, określone w ustawie z dnia ..... 2010 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.”

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub pełną nazwę podmiotu;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis składającego oświadczenie lub osoby uprawnionej do występowania w imieniu podmiotu, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 49. 1. Jednostka wojskowa może prowadzić kursy dla żołnierzy i pracowników sił zbrojnych wyznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych, bez uzyskania wpisu do

rejestru podmiotów prowadzących kursy, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 48 ust. 4.

2. Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych prowadzi ewidencję jednostek wojskowych prowadzących kursy, która zawiera następujące dane:

- 1) numer lub nazwę jednostki wojskowej;
- 2) adres jednostki wojskowej;
- 3) zakres prowadzonych kursów.

Art. 50. 1. Organem prowadzącym rejestr podmiotów prowadzących kursy jest marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu prowadzącego kursy.

2. W przypadku, gdy podmiot prowadzący kursy nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organem właściwym do prowadzenia rejestru tych podmiotów jest marszałek województwa mazowieckiego.

3. Wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 i 2, podlegają dane, o których mowa w art. 48 ust. 7 pkt 1-4.

4. Podmioty prowadzące rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie przekazują do Dyrektora TDT informację o dokonaniu wpisu albo wykreśleniu z rejestru, podmiotu prowadzącego kursy

5. Za wpis do rejestru jest pobierana opłata, która stanowi dochód budżetu państwa.

6. Dyrektor TDT prowadzi w systemie teleinformatycznym ogólnodostępną ewidencję podmiotów prowadzących kursy, w której umieszcza się następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu prowadzącego kursy;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej - o ile podmiot taki numer posiada;
- 3) siedzibę podmiotu prowadzącego kursy lub jego adres;
- 4) zakres prowadzonych kursów.

7. Dyrektor TDT jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji, o której mowa ust. 1.

8. Dane, o których mowa w ust. 6, są ogólnodostępne.

Art. 51. 1. Podmiot prowadzący kursy lub jednostka wojskowa o której mowa w art. 49 są zobowiązani:

- 1) na 10 dni przed rozpoczęciem kursu przedstawić odpowiednio marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia kursu lub Szefowi Inspektoratu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, informację o terminie, czasie i miejscu kursu oraz harmonogramie rozkładu zajęć;
- 2) wydać uczestnikowi kursu zaświadczenie o jego ukończeniu;
- 3) przesłać, w terminie 7 dni od dnia ukończenia kursu, odpowiednio do Dyrektora TDT, wojskowego Centrum Logistyki oraz WORD i dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, właściwych ze względu na miejsce mającego się odbyć egzaminu, wskazane przez uczestnika kursu, następujące dane osoby, która ukończyła odpowiedni kurs:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) numer PESEL – o ile został nadany;
- 4) do dnia 31 stycznia każdego roku składać odpowiednio marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia kursu lub Szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych sprawozdanie z informacją o osobach, które ukończyły kursy w roku poprzedzającym, zawierając następujące dane:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) numer PESEL – o ile został nadany;

5) przechowywać dokumentację dotyczącą prowadzonych kursów przez okres 5 lat od dnia zakończenia kursu;

- 6) umożliwić osobie upoważnionej odpowiednio przez marszałka województwa lub Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych przeprowadzenie odpowiednio kontroli podmiotu prowadzącego kurs lub jednostki wojskowej w zakresie prowadzonych kursów;
- 7) po zakończeniu działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia kursów przekazać dokumentację dotyczącą przeprowadzonych kursów marszałkowi województwa prowadzącemu rejestr podmiotów prowadzących kursy, do którego jest wpisany.

Art. 52. 1. Kontrolę podmiotów prowadzących kursy w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych, z zastrzeżeniem art. 53, przeprowadza marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia kursu.

2. Marszałek województwa ma prawo prowadzić kontrolę w zakresie:

- 1) spełniania przez podmiot prowadzący kursy warunków i wymagań, o których mowa w art. 48 ust 4 i 5;
- 2) zgodności prowadzenia kursu z:
  - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 56,
  - b) informacją przekazywaną na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
- 3) terminowości wykonania obowiązków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.
- 4) wydawania zaświadczeń o ukończeniu kursu.

3. Czynności kontrolne wykonuje upoważniona przez marszałka województwa osoba, która ma prawo:

- 1) żądania od podmiotu prowadzącego kursy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 2) wstępu na teren podmiotu prowadzącego kursy, w tym do pomieszczeń, gdzie prowadzi on kursy, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez niego działalność gospodarcza.

4. Po przeprowadzonej kontroli osoba, o której mowa w ust.3, sporządza protokół kontroli.

5. Marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia kursu w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności, wyznaczy termin ich usunięcia.

6. Marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia kursu, przeprowadzający kontrolę, jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zakończenia postępowania kontrolnego poinformować odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2, o wynikach przeprowadzonej kontroli.

Art. 53. Kontrolę jednostki wojskowej, o której mowa w art. 49 ust.1, przeprowadzają odpowiednie organy sił zbrojnych określone w odrębnych przepisach. Przepisy art. 52 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 54. 1. Marszałek województwa prowadzący rejestr podmiotów prowadzących kursy, wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia działalności regulowanej, o której mowa w art. 48 ust. 1, przez podmiot prowadzący kursy, w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Rażącem naruszeniem warunków wykonywania działalności w zakresie prowadzenia kursów jest:

- 1) prowadzenie kursów w sposób niezgodny z:
  - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 56,
  - b) informacją przekazywaną na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1, 3 i 4;

- 2) niezłożenie informacji, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
- 3) niewydanie uczestnikowi kursu zaświadczenia o jego ukończeniu lub wydanie takiego zaświadczenia osobie nieuprawnionej do jego otrzymania;
- 4) uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli podmiotu prowadzącego kursy;
- 5) nieusunięcie naruszeń w terminie, o którym mowa w art. 52 ust.5.

3. Przepis art. 71 ust. 2 i 3 oraz art. 72 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej stosuje się odpowiednio.

4. Podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego przekazują do ministra właściwego do spraw transportu następujące informacje:

- 1) liczbę wpisanych do ewidencji podmiotów prowadzących kursy;
- 2) liczbę przeprowadzonych kontroli podmiotów prowadzących kursy;
- 3) wysokość kar nałożonych na podmioty prowadzące kursy w wyniku stwierdzenia nieprawidłowości podczas kontroli.

5. Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych może zakazać prowadzenia kursów w przypadku:

- 1) prowadzenie kursów w sposób niezgodny z:
  - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 56,
  - b) informacją przekazywaną na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
- 2) niezłożenie informacji, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
- 3) niewydanie uczestnikowi kursu zaświadczenia o jego ukończeniu lub wydanie takiego zaświadczenia osobie nieuprawnionej do jego otrzymania;
- 4) uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli podmiotu prowadzącego kursy;
- 5) nieusunięcie naruszeń stwierdzonych podczas kontroli w nakazanym terminie.

Art. 55. 1. Zadania marszałka województwa, o których mowa w art. 50 ust. 1 - 5, art. 52 i 54 są wykonywane jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

2. Minister właściwy do spraw transportu sprawuje nadzór nad wykonywaniem przez marszałka województwa zadań, o których mowa w ust. 1, pod względem legalności i rzetelności.

Art. 56. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania, o których mowa w art. 46 ust. 4, w stosunku do podmiotów wykonujących działalność w zakresie prowadzenia kursów, mając na uwadze zapewnienie należytego przeprowadzania kursów;
- 2) wzór wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis podmiotu do tego rejestru, uwzględniając zakres niezbędnych danych;
- 3) wysokość opłaty za wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy, której wysokość nie może być wyższa niż 1.000 złotych, mając na uwadze wysokość rzeczywistych kosztów związanych z prowadzeniem rejestru podmiotów prowadzących kursy oraz wysokość kosztów związanych z weryfikacją dokumentów;
- 4) rodzaje i zakres kursów, ich ramowy program, minimalny czas trwania kursów, a także warunki wydawania zaświadczenia potwierdzającego ukończenie odpowiedniego kursu, mając na uwadze wymagania określone odpowiednio w ADR, RID lub ADN oraz konieczność prawidłowego przygotowania kierowców, ekspertów ADN oraz doradców do przeciwdziałania zagrożeniom związanym z przewozem towarów niebezpiecznych;
- 5) warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej prowadzonych kursów, uwzględniając potrzebę właściwego zabezpieczenia tej dokumentacji uniemożliwiającego dostęp osób niepowołanych oraz

wyposażenie pomieszczeń w urzędzenia gwarantujące bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów a także czas niezbędny do jej przechowywania;

- 6) wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu, uwzględniając zakres niezbędnych danych dotyczących podmiotu prowadzącego kursy, uczestnika kursu i zakresu ukończonego kursu.

Rozdział 6

Środki transportu

Art. 57. Środki transportu przewożące towary niebezpieczne powinny być przystosowane, wyposażone i oznakowane, odpowiednio, zgodnie z ADR, RID lub ADN, z zastrzeżeniem art. 8.

Art. 58. 1. Pojazdy, dla których ADR wymaga wystawienia świadectwa dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „świadectwem dopuszczenia pojazdu ADR”, podlegają sprawdzeniu w zakresie spełniania dodatkowych wymagań technicznych, określonych w ADR, dotyczących wyposażenia lub przystosowania tych pojazdów do przewozu towarów niebezpiecznych.

2. Sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze badania technicznego pojazdu samochodowego, określona przepisami prawa o ruchu drogowym okręgowa stacja kontroli pojazdów, która następnie wystawia zaświadczenie o wyniku przeprowadzonego badania.

3. W przypadku pojazdów należących do sił zbrojnych sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze badania technicznego pojazdu samochodowego, okręgowa stacja kontroli pojazdów lub wojskowa stacja kontroli pojazdów posiadająca poświadczenie Dyrektora TDT potwierdzające spełnienie wymagań w zakresie kwalifikacji diagnostów, wyposażenia i warunków lokalowych, umożliwiających sprawdzenie pojazdu w zakresie spełnienia dodatkowych wymagań technicznych, określonych w ADR, dotyczących wyposażenia lub przystosowania tych pojazdów do przewozu towarów niebezpiecznych.

4. Transportowy Dozór Techniczny dokonuje na zasadach określonych w ustawie sprawdzenia, czy nadwozie pojazdu do przewozu luzem towarów niebezpiecznych, pojazd MEMU lub cysterny spełniają postanowienia ADR, oraz wystawia protokół z przeprowadzonego badania.

5. W przypadku cystern należących do sił zbrojnych Wojskowy Dozór Techniczny dokonuje sprawdzenia na zasadach określonych w ustawie, czy cysterny te spełniają postanowienia ADR, oraz wystawia protokół z przeprowadzonego badania.

6. Na podstawie pozytywnych wyników badań, stwierdzonych w zaświadczeniu i protokole, o których mowa odpowiednio w ust. 2, 4 i 5, Dyrektor TDT w drodze decyzji administracyjnej wystawia świadectwo dopuszczenia pojazdu ADR na okres nie dłuższy niż 1 rok albo przedłuża ważność dotychczasowego świadectwa.

5. Dyrektor TDT prowadzi ewidencję wydanych świadectw dopuszczenia pojazdu ADR.

6. W przypadku utraty świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR, na wniosek osoby zainteresowanej, Dyrektor TDT wydaje wtórnik świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR.

7. Za wystawienie świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR, za przedłużanie ważności tego świadectwa oraz za wydanie jego wtórnika pobiera się opłatę, które stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

8. Opłaty, o której mowa w ust. 7 nie pobiera się dla pojazdów należących do sił zbrojnych.

Art. 59. 1. Statki, dla których ADN wymaga wystawienia odpowiedniego świadectwa dopuszczenia do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „świadectwem dopuszczenia statku ADN”, podlegają sprawdzeniu w zakresie spełniania dodatkowych wymagań technicznych, określonych w ADN, dotyczących wyposażenia lub przystosowania tych statków do przewozu towarów niebezpiecznych.

2. Sprawdzenia w zakresie spełniania dodatkowych wymagań technicznych, o których mowa w ust. 1, dokonuje Transportowy Dozór Techniczny na zasadach określonych w ustawie i wystawia protokół z przeprowadzonego badania.

3. Statek przeznaczony do przewozu towarów niebezpiecznych podlega inspekcji w zakresie wyposażenia oraz dokumentów związanych z przewozem towarów niebezpiecznych.

4. Inspekcję, o której mowa w ust. 3, na wniosek armatora przeprowadza dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej. Z przeprowadzonej inspekcji sporządza się protokół.

5. Na podstawie dokumentów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej w drodze decyzji administracyjnej wystawia odpowiednie świadectwo dopuszczenia statku ADN na okres nie dłuższy niż 5 lat albo przedłuża ważność dotychczasowego świadectwa.

6. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej prowadzi ewidencję wydanych świadectw dopuszczenia statku ADN.

7. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może w drodze decyzji administracyjnej wystawić tymczasowe świadectwo dopuszczenia statku do przewozu towarów niebezpiecznych, zwane dalej „tymczasowym świadectwem”, jeżeli statek w wyniku doznanych uszkodzeń nie spełnia wszystkich wymagań dotyczących budowy i instalacji elektrycznej statku. W takim przypadku tymczasowe świadectwo jest wydawane tylko na określoną podróż i dla określonego ładunku.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może określić warunki dodatkowe dotyczące podniesienia poziomu bezpieczeństwa żeglugi statku przewożącego towary niebezpieczne.

9. W przypadku utraty świadectwa dopuszczenia statku ADN lub tymczasowego świadectwa, na wniosek osoby zainteresowanej, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje wtórnik odpowiedniego świadectwa.

10. Za wystawienie świadectwa dopuszczenia statku ADN, wystawienie tymczasowego świadectwa, przedłużenie ważności świadectwa dopuszczenia statku ADN oraz wydanie jego wtórnika pobiera się opłaty, które stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 60. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, tryb wystawiania i przedłużania świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR oraz wzór i sposób jego wypełniania, mając na uwadze zakres niezbędnych danych i wymogi zabezpieczenia danych osobowych;
- 2) wysokość opłat za wystawienie świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR, przedłużanie ważności świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR oraz wydanie wtórnika świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR, które nie mogą być wyższe niż 200 zł dla każdego z tych dokumentów, mając na uwadze konieczność pokrycia kosztów odpowiednio wykonywanych czynności w ramach badań technicznych pojazdu oraz kosztów za czynności administracyjne związane z wydawaniem tych dokumentów.

2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, tryb wystawiania i przedłużania świadectwa dopuszczenia statku ADN i wystawiania tymczasowego świadectwa oraz wzór i sposób ich wypełniania, mając na uwadze zakres niezbędnych danych i wymogi zabezpieczenia danych osobowych;
- 2) wysokość opłaty za wystawienie świadectwa dopuszczenia statku ADN, wystawienie tymczasowego świadectwa, przedłużanie ważności

świadectwa dopuszczenia statku ADN oraz wydanie ich wtórników, które nie mogą być wyższe niż 400 zł dla każdego z tych dokumentów, mając na uwadze konieczność pokrycia kosztów odpowiednio przeprowadzanych inspekcji i czynności kontrolnych w celu ich wystawienia, a także kosztów druku i czynności administracyjnych związanych z wydawaniem tych dokumentów.

Rozdział 7

Nadzór i kontrola

Art. 61. 1. Nadzór nad przewozem towarów niebezpiecznych oraz nad jednostkami realizującymi zadania związane z tym przewozem, z zastrzeżeniem art. 62, sprawuje minister właściwy do spraw transportu.

2. W ramach sprawowanego nadzoru minister właściwy do spraw transportu w szczególności:

- 1) sprawdza prawidłowość działań podejmowanych przez służby kontrolne, o których mowa w art. 61 ust.1;
- 2) sprawdza prawidłowość czynności wykonywanych przez Dyrektora TDT w zakresie:
  - a) ewidencji doradców,
  - b) ewidencji ekspertów ADN, ekspertów ADN do spraw przewozu gazów i ekspertów ADN do spraw przewozu chemikaliów,
  - c) ewidencji podmiotów prowadzących kursy dla doradców,
  - d) świadectw doradcy,
  - e) świadectw dopuszczenia pojazdu ADR;
- 3) sprawdza prawidłowość czynności wykonywanych przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej w zakresie:
  - a) odpowiednich świadectw eksperta ADN,
  - b) świadectw dopuszczenia statku ADN;
- 4) sprawdza prawidłowość czynności wykonywanych przez WORD w zakresie zaświadczeń ADR.

3. W ramach sprawowanego nadzoru minister właściwy do spraw transportu gromadzi informacje przekazywane przez:

- 1) wojewódzkich komendantów Państwowej Straży Pożarnej w zakresie określonym w art. 10;
- 2) marszałków województw w zakresie określonym w art. 54 ust. 4;
- 3) służby kontrolne w zakresie określonym w art. 67,

w celu, w szczególności, monitorowania zdarzeń z udziałem towarów niebezpiecznych oraz podejmowanych działań w związku z tymi zdarzeniami, monitorowania skali naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych a także monitorowania procesu szkolenia w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych.

4. W przypadku stwierdzenia, w ramach nadzoru, nieprawidłowości działań lub czynności, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw transportu może wydawać wiążące wytyczne i polecenia kierownikom jednostek organizacyjnych właściwych w sprawach tych działań lub czynności.

Art. 62. 1. Nadzór nad przewozem towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, oraz nad jednostkami realizującymi zadania związane z tym przewozem sprawuje Minister Obrony Narodowej.

2. W ramach sprawowanego nadzoru Minister Obrony Narodowej w szczególności sprawdza prawidłowość działań lub czynności podejmowanych przez:

Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz wojskowego Centrum Szkolenia Logistyki.

3. W przypadku stwierdzenia, w ramach nadzoru, nieprawidłowości działań, o których mowa w ust. 2, Minister Obrony Narodowej może wydawać wiążące wytyczne i polecenia szefom jednostek organizacyjnych właściwych w sprawach tych działań lub czynności.

Art. 63.1. Kontrolę przewozu towarów niebezpiecznych przeprowadzają:

- 1) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego - na drogach, parkingach oraz w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych oraz czynności związane z tym przewozem;
  - 2) upoważnieni pracownicy Urzędu Transportu Kolejowego na obszarze kolejowym, bocznicach kolejowych oraz w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych wykonującego przewóz koleją towarów niebezpiecznych oraz czynności związane z tym przewozem;
  - 3) upoważnieni pracownicy urzędów żeglugi śródlądowej na statkach żeglugi śródlądowej, w portach i przystaniach oraz w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych wykonującego przewóz żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych oraz czynności związane z tym przewozem;
  - 4) funkcjonariusze Policji - na drogach i parkingach;
  - 5) funkcjonariusze Straży Granicznej - na drogach i parkingach;
  - 6) funkcjonariusze służby celnej – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
  - 7) żołnierze Żandarmerii Wojskowej – w stosunku do środków transportu wykonujących przewóz towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, przy przeprowadzaniu kontroli współdziałają w niezbędnym zakresie z upoważnionymi przedstawicielami:
- 1) organów dozoru jądrowego - w sprawach warunków przewozu materiałów promieniotwórczych;
  - 2) Transportowego Dozoru Technicznego - w sprawach warunków technicznych urządzeń transportowych w przewozie drogowym, koleją i żeglugą śródlądową, wydawania na podstawie ADR świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych, warunków technicznych, naczyń ciśnieniowych przeznaczonych do przewozu gazów, dużych pojemników do przewozu luzem (DPPL), nadwozi pojazdów do przewozu luzem i pojazdów MEMU;
  - 3) Inspekcji Ochrony Środowiska – w sprawach związanych z przestrzeganiem przepisów o ochronie środowiska;
  - 4) straży ochrony kolei – w sprawach związanych z przestrzeganiem przepisów porządkowych i dotyczących ochrony życia i zdrowia ludzi na obszarze kolejowym i w pojazdach kolejowych;
  - 5) jednostki, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 – w zakresie warunków technicznych i badań opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
  - 6) jednostki, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 – w zakresie badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
  - 7) jednostki, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 9 – w zakresie badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczenia do przewozu towarów niebezpiecznych kl. 1;

8) jednostki, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 10 - w zakresie warunków przewozu materiałów zakaźnych.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą wykonywać czynności doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.

Art. 64. 1. Kontrola, o której mowa w art. 63 ust. 1, polega na sprawdzeniu:

- 1) zgodności wykonywanego przewozu towarów niebezpiecznych z wymaganiami określonymi odpowiednio w ADR, RID lub ADN;
- 2) stanu technicznego naczyń, opakowań, urządzeń transportowych służących do przewozu towarów niebezpiecznych;
- 3) stanu technicznego środka transportu użytego do przewozu, jego oznakowania i wyposażenia;
- 4) przeszkolenia osób wykonujących przewóz towarów niebezpiecznych oraz czynności związane z tym przewozem, a także wyznaczenia właściwego doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych;
- 5) dokumentów wymaganych przy przewozie towarów niebezpiecznych.

2. Funkcjonariusze Straży Granicznej przeprowadzają kontrolę w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1-3 i 5.

3. Osoby, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 6 i 7 przeprowadzają kontrolę w zakresie określonym w ust. 1 pkt 5.

4. W przypadku stwierdzenia niewywiązywania się doradcy z obowiązków określonych w ustawie oraz odpowiednio w ADR, RID lub ADN, osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1-3, przekazują niezwłocznie informację o stwierdzonych naruszeniach do Dyrektora TDT .

5. W przypadku stwierdzenia, niewywiązywania się doradcy z obowiązków określonych w ustawie oraz odpowiednio w ADR, RID lub ADN, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 7, przekazują niezwłocznie informację o stwierdzonych naruszeniach do Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych i Dyrektora TDT

Art. 65. 1. Osoby, o których mowa w art. 63 ust. 1, są obowiązane podczas każdej kontroli wypełnić listę kontrolną oraz sporządzić protokół kontroli.

2. Lista kontrolna i protokół kontroli są sporządzane w dwóch egzemplarzach, z czego:

- 1) jeden egzemplarz jest przekazywany kontrolowanemu;
- 2) drugi egzemplarz zachowują osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w art. 63 ust. 1. Egzemplarz ten przechowywany jest przez okres 5 lat od dnia sporządzenia protokołu w dokumentacji prowadzonej przez organy i jednostki, w których imieniu osoby, wskazane w art. 63 ust. 1, przeprowadzają kontrolę.

3. W przypadku kontroli drogowego przewozu towarów niebezpiecznych protokół kontroli jest sporządzany według wzoru określonego na podstawie przepisów o transporcie drogowym.

4. W przypadku kontroli przewozu towarów niebezpiecznych dokonywanej podczas odprawy granicznej protokół kontroli jest sporządzany tylko w sytuacji stwierdzenia naruszeń uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Art. 66. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych, mających wpływ na bezpieczeństwo tego przewozu, osoba przeprowadzająca kontrolę :

- 1) uniemożliwia przekroczenie granicy środkiem transportu i jego wjazd na terytorium RP, jeżeli środek transportu znajduje się w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego;

- 2) podejmuje czynności zmierzające do usunięcia środka transportu wraz z ładunkiem i zdeponowania go w miejscu postojowym umożliwiającym bezpieczne jego pozostawienie na koszt właściciela lub posiadacza środka transportu.
- 3) w stosunku do środków transportu, wykonujących przewóz towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, podejmuje czynności zmierzające do usunięcia środka transportu wraz z ładunkiem i zdeponowania go w jednostce wojskowej, zdeponowania go w miejscu postojowym umożliwiającym bezpieczne jego pozostawienie.

2. Środek transportu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być zwrócony uprawnionej osobie po usunięciu nieprawidłowości i pokryciu kosztów związanych z jego usunięciem, postojem i czynnościami zabezpieczającymi.

3. Do usuwania środka transportu, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio zasady i warunki określone w przepisach prawa o ruchu drogowym.

Art. 67. 1. Odpowiednio do posiadanych kompetencji Główny Inspektor Transportu Drogowego, Prezes Urzędu Transportu Kolejowego oraz dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu informacje dotyczące liczby:

- 1) dokonanych obowiązkowych zgłoszeń przewozu towarów niebezpiecznych;
- 2) przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych;
- 3) stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych ;
- 4) oraz wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych.

2. Szef Służby Celnej i Komendant Główny Straży Granicznej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4.

3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3 oraz o ilości złożonych wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 68. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi w drodze rozporządzenia, wzór formularza listy kontrolnej oraz formularza protokołu kontroli, stosowany przy kontroli przewozu towarów niebezpiecznych koleją i żeglugą śródlądową, a także sposób i zakres ich wypełniania, uwzględniając konieczność ujednoczenia zakresu kontroli oraz uprawnienia osób jej dokonujących.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia warunki techniczne parkingów, na które są usuwane pojazdy przewożące towary niebezpieczne wraz z miejscami przeładunkowymi towarów niebezpiecznych, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa publicznego.

Rozdział 8

Kary

Art. 69. 1. Kto wykonuje przewóz drogowy, koleją i żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych lub działalność związaną z tym przewozem naruszając obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy lub przepisów wiążących Rzeczpospolitą Polską

umów międzynarodowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 zł do 15.000 zł, z zastrzeżeniem art. 71.

2. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik do ustawy.

3. Jeżeli czyn będący naruszeniem przepisów, o którym mowa w ust. 1, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, stosuje się wyłącznie przepisy niniejszej ustawy.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierzają w drodze decyzji administracyjnej odpowiednio:

- 1) wojewódzki inspektor transportu drogowego – w zakresie przewozu drogowego;
- 2) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego - w zakresie przewozu kolejaj;
- 3) dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową.
- 4) organy Policji;
- 5) organy Straży Granicznej;
- 6) organy służby celnej.

5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, w zakresie przewozu drogowego nakładane są w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r., Nr 125, poz. 874, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 70. 1. Kto będąc podmiotem prowadzącym kursy nie wypełnia obowiązków określonych w art. 51, podlega karze pieniężnej w wysokości 1.000 złotych, z zastrzeżeniem art. 71.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza w drodze decyzji administracyjnej marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia kursu.

Art. 71. 1. Żołnierze i pracownicy sił zbrojnych wykonujący przewóz towarów niebezpiecznych, o którym mowa w art. 8, lub prowadzący kursy, naruszający obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy lub przepisów wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych ponoszą odpowiedzialność na zasadach określonych w ustawie ustawy z dnia 12 listopada 2009 o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474).

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Żandarmeria Wojskowa przesyła do przełożonego dowódcy jednostki wojskowej, z której realizowany jest przewóz towarów niebezpiecznych, wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 72. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 69 i 70, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 73. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w ustawie w art. 81 ust. 4 pkt 3 i ust 11 pkt 4 wyrazy: „przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych” zastępuje się wyrazami: „przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych”;
- 2) w art. 100b:
  - a) w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz.817, oraz z 2010 r. Nr 43, poz. 246.

- „11) zakres i numer zaświadczenia ADR, o którym mowa w przepisach o przewozie towarów niebezpiecznych, a także okres, na jaki zostało ono wydane”;
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
  - „3) wymienione w pkt 11 – upoważniony przez ministra właściwego do spraw transportu wojewódzki ośrodek ruchu drogowego, zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych;”.
- 3) artykuł 129a otrzymuje brzmienie:

„Kontrola ruchu drogowego w stosunku do kierujących pojazdami, którzy wykonują przewóz drogowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.) lub przewóz drogowy towarów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia ... 2010 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr..., poz. ...), należy również do inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego. W tym zakresie inspektorom przysługują uprawnienia określone w art. 129 ust. 2.”

Art. 74. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej⁶⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41:
  - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1a. Zasady przewożenia żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych określa ustawa z dnia .....2010 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U., Nr ...,poz....)”;
  - b) uchyla się ust. 2-8;
- 2) uchyla się art.41a - 41i;
- 3) w załączniku do ustawy uchyla się część VIII „Przewóz materiałów niebezpiecznych”.

Art. 75. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych pod względem zgodności z zasadniczymi wymaganiami w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.)”;
- 2) w art. 92 w ust. 1 uchyla się pkt 1;
- 3) w załączniku do ustawy uchyla się lp. 6: „Wykonywanie przewozu drogowego z naruszeniem przepisów dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych”

Art. 76. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się ust. 3a;
- 2) w art. 37 w ust. 1 w pkt. 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 818.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r., Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700, Nr 249, poz. 1832 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r., Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902 i Nr 206, poz. 1289 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817 i Nr 115, poz. 966, Nr 157, poz. 1241 i Nr 214, poz. 1658.

„6) badaniami okresowymi wyrobów.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r., Nr 16, poz. 94 z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 2:
  - a) w pkt. 3 uchyla się lit. d,
  - b) uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 4.

Art. 78. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r., Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁹⁾) w Załączniku do ustawy, w Części II w kolumnie 2 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Świadcstwo dla środków transportu przeznaczonych do przewozu szybkopsujących się artykułów żywnościowych”.

Art. 79. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z dnia 2007 r., Nr 75, poz. 493 z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 3 w ust. 2 w pkt 2 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) towarów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia ..... 2009 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2010 r., Nr..., poz....)”;
- 2) uchyla się lit. b i d.

Art. 80. 1. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne świadectwo doradcy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów i przedłużające ważność świadectwa doradcy, uważa się za spełniające wymagania określone w niniejszej ustawie.

2. Zaświadczenia ADR, świadectwa eksperta ADN, świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów i świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów, świadectwa doradcy, świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR oraz świadectwa dopuszczenia statku ADN wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują ważność w zakresie i przez okres, na który zostały wydane.

Art. 81. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 29 ustawy z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.¹¹⁾) zachowują moc do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 9 ustawy o systemie oceny zgodności, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 3, art. 18 ust. 2, art. 23 ust. 3, art. 26, art. 27 ust. 4 i art. 31 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.¹²⁾) zachowują moc do czasu wydania rozporządzeń na podstawie odpowiednio art. 60 ust. 1, art. 29, art. 56, art. 39 ust. 3, art. 47, art. 18 ust. 5 i art. 68 niniejszej ustawy.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880, Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 123, poz. 803, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619 oraz z 2010 r. Nr 8, poz. 51 i Nr 81, poz. 531.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962, Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381.

- 2) art. 32 ust. 3 i art. 34 ust. 7 ustawy z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych zachowują moc do czasu wydania rozporządzeń na podstawie odpowiednio art. 35 ust. 3 i art. 47 niniejszej ustawy.
- 3) art. 41 ust. 8 i art. 41 d ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej zachowują moc do czasu wydania rozporządzeń na podstawie odpowiednio art. 60 ust. 2 i art. 47 niniejszej ustawy.
- nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 82. 1. Podmioty, z wyłączeniem jednostek wojskowych, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzą działalność polegającą na prowadzeniu kursów w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych, są obowiązane w terminie 6 miesięcy, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do złożenia wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy, pod rygorem utraty uprawnień.

2. W przypadku podmiotów wpisanych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy doksztalcające, opłatę za wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy, o której mowa w niniejszej ustawie, obniża się o 50%.

Art. 83. Postępowania w sprawach:

- 1) o nadanie uprawnień doradcy;
  - 2) wydania świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR w zakresie opłat
- wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończone decyzją ostateczną toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 84. Ciśnieniowe urządzenia transportowe, dla których proces poddawania ponownej ocenie zgodności rozpoczął się przed dniem 1 lipca 2007 r., po uzyskaniu pozytywnej oceny, podlegają przepisom ustawy o systemie oceny zgodności.

Art. 85. Badania okresowe butli nie podlegające przepisom ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, mogą być wykonywane przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego przez okres 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 86. Umowa z producentem blankietów, o których mowa w art. 28, zawarta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność przez okres, na który została zawarta.

Art. 87. 1. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego przekaze w terminie 30 dni, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, rejestr przedsiębiorców prowadzących kursy, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy prowadzącego taką działalność w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych kolejną.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego, Prezes Urzędu Transportu Kolejowego i Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej prześlą w terminie 30 dni, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ewidencję doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych, Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej prześlą w terminie 30 dni, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dane do ewidencji ekspertów ADN, ekspertów ADN do spraw przewozu gazów i ekspertów ADN do spraw przewozu chemikaliów, określone w art. 10 ust. 17 ustawy, Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 88. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, Prezes Urzędu Transportu Kolejowego i komisja, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, prześlą w terminie 30 dni, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,

katalog pytań egzaminacyjnych dotyczących egzaminu dla doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych, Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Katalog pytań, o którym mowa w ust. 1, może być stosowany przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 89. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych;
- 2) ustawa z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
WYKONYWANIE PRZEWOZU DROGOWEGO, KOLEJĄ I ŻEGLUGĄ ŚRÓDLĄDOWĄ TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH		
1. DOKUMENTY		
1.1.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez dokumentu przewozowego lub z dokumentem przewozowym, który nie zawiera jednej z następujących informacji: numer UN lub grupę pakowania (o ile została przyporządkowana)	1.000
1.2.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzonym dokumentem przewozowym zawierającym numer UN i grupę pakowania	500
1.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego zaświadczenia ADR	2.000
1.4.	Wykonywanie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa eksperta ADN	2.000
1.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez instrukcji pisemnej dla kierowcy lub z instrukcją nieprawidłowo sporządzoną	500
1.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych	6.000
1.7.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez kopii świadectwa dopuszczenia przez właściwą władzę lub kopii świadectwa dopuszczenia dla przedziału ładunkowego lub osłony	6.000
1.8.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia na wykonywanie operacji transportowej	6.000
1.9.	Wykonywanie w miejscu publicznym lub na obszarze zabudowanym załadunku lub rozładunku towarów niebezpiecznych, w przewozie odpowiednio: drogowym, koleją lub żeglugą śródlądową, bez wymaganego specjalnego zezwolenia	2.000
1.10.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową materiału promieniotwórczego bez wcześniejszego uzyskania zatwierdzenia przez właściwą władzę	2.000
1.11.	Wykonywanie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa dopuszczenia statku ADN do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych lub tymczasowego świadectwa	6.000
2. SPOSÓB PRZEWOZU		
2.1.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych w cysternie, które są niedopuszczone do przewozu w cysternie	6.000
2.2.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą	6.000

	śródlądową luzem towarów, które są niedopuszczone do przewozu luzem	
2.3.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową w sztukach przesyłki towarów, które są niedopuszczone do przewozu w sztukach przesyłki	6.000
2.4.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących zakazu ładowania razem	3.000
2.5.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych środkiem transportu z naruszeniem przepisów dotyczących rozmieszczania i mocowania ładunków	1.500
2.6.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących dopuszczalnego stopnia napelnienia cysterny	4.500
2.7.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową materiałów reagujących ze sobą niebezpiecznie, umieszczonych w sąsiadujących komorach cysterny	5.000
2.8.	Przejazd w ramach przewozu drogowego i koleją towarów niebezpiecznych środkiem transportu zanieczyszczonym pozostałościami przewożonego uprzednio towaru niebezpiecznego	1.500
2.9.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych w ilościach przekraczających ilości dozwolone	2.000
2.10.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową niektórych towarów niebezpiecznych z naruszeniem wymaganych środków ostrożności przy ich przewozie razem z artykułami żywnościowymi, towarami konsumpcyjnymi lub karmą dla zwierząt	1.000
2.11.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową produktów żywnościowych w cysternach używanych do przewozu materiałów niebezpiecznych bez zastosowania środków zapobiegających zagrożeniom zdrowia	3.000
2.12.	Brak zachowania w przewozie koleją towarów niebezpiecznych odległości ochronnej przy zestawianiu składu pociągu w sytuacjach określonych w części 7 RID	4.000
2.13	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową, podczas którego nastąpiło uwolnienie towaru niebezpiecznego z opakowania, pojazdu, cysterny, kontenera albo innej jednostki	6.000
3.	ŚRODKI TRANSPORTU I URZĄDZENIA TRANSPORTOWE	
3.1.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych nieodpowiednim do takiego przewozu środkiem transportu lub w nieodpowiednim urządzeniu transportowym, pojeździe MEMU	3.000
3.2.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych środkiem transportu bez wymaganych gaśnic lub wyposażonym w gaśnice niespełniające warunków określonych odpowiednio w ADR, RID lub ADN	500
3.3.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych środkiem transportu bez wymaganego wyposażenia awaryjnego - za każdy brakujący element	200
3.4.	Wykonywanie przewozu koleją towarów niebezpiecznych środkiem	500

	transportu bez wymaganych środków ochrony układu oddechowego, zgodnie z instrukcją wewnętrzną przewoźnika	
3.5.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez wymaganego oznakowania lub w nieprawidłowo oznakowanym środku transportu, lub w nieprawidłowo oznakowanych: cysternie, pojeździe-baterii, kontenerze lub MEGC, pojeździe MEMU , w zakresie:	
	a) tablicy lub tablic barwy pomarańczowej	2.000
	b) nalepki lub nalepek	500
	c) znaku lub znaków dla materiałów o podwyższonej temperaturze	200
	d) znaku ostrzegającego o gazowaniu	200
	e) oznakowaniem punktu uziemiającego	200
	f) nalepki dotyczącej manewrowania	200
	Wskazane kary podlegają sumowaniu	
3.6.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową środkiem transportu, w cysternie, pojeździe-baterii, kontenerze lub MEGC, pojeździe MEMU przeznaczonymi do przewozu towarów niebezpiecznych z niezdejmowanymi lub z niezakrytymi tablicami barwy pomarańczowej lub nalepkami	500
3.7.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w cysternie, kontenerze-cysternie, MEGC i pojeździe-baterii bez wymaganego dodatkowego oznakowania określonego w części 6 ADR naniesionego na tabliczce lub zbiorniku	500
3.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem samochodowym nieodpowiadającym warunkom określonym w świadectwie dopuszczenia pojazdu ADR lub warunkom określonym w części 9 ADR	2.000
3.9.	Wykonywanie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych statkiem nieodpowiadającym warunkom określonym w świadectwie dopuszczenia statku ADN	
3.10.	Wykonywanie przewozu drogowego i koleją towarów niebezpiecznych w kontenerze, wagonie cysternie lub innym urządzeniu transportowym niespełniającymi wymagań określonych w części 6 i 7 odpowiednio ADR lub RID	2.000
3.11.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych w cysternie lub kontenerze do przewozu luzem z pozostałościami towaru niebezpiecznego na ich zewnętrznej powierzchni	1.000
3.12.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem niespełniającym w momencie kontroli wymagań konstrukcyjnych wynikających z części 9 umowy ADR lub świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR	2.000
3.13.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych w kontenerze niezdatnym do użytku lub niezgodnym z wymaganiami Konwencji CSC albo użytym niezgodnie z wymaganiami dla danego towaru niebezpiecznego	2.000
3.14.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych luzem w	6.000

	kontenerze niedopuszczonym przez właściwą władzę lub pojeździe, którego nadwozie nie zostało dopuszczone przez właściwą władzę	
4.	OPAKOWANIE	
4.1.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych bez wymaganego opakowania, w niewłaściwym opakowaniu lub w opakowaniu niespełniającym wymagań umowy odpowiednio ADR, RID lub ADN	3.000
4.2.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towaru niebezpiecznego bez wymaganego oznakowania sztuk przesyłki lub opakowania zbiorczego albo w nieprawidłowo oznakowanych sztukach przesyłki lub opakowaniach zbiorczych, zakresie:	
	a) wymaganego numeru rozpoznawczego materiału UN	1.000
	b) wymaganej nalepki lub nalepek	500
	c) innego wymaganego oznakowania	500
	Wskazane kary podlegają sumowaniu odrębnie dla każdego towaru	
4.3.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących pakowania razem do sztuki przesyłki	3.000
5.	INNE NARUSZENIA	
5.1.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towaru niebezpiecznego nieprawidłowo sklasyfikowanego	6.000
5.2.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych niedopuszczonych do przewozu	10.000
5.3.	Niewyznaczenie, przez uczestnika przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych, doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych	5.000
5.4.	Nieprzesłanie w ustawowo określonym terminie rocznego sprawozdania z działalności uczestnika przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych	5.000
5.5.	Nieprzeszkolenie osób wykonujących czynności związane z przewozem odpowiednio: drogowym, koleją lub żeglugą śródlądową, zatrudnionych przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych lub wykonujących te czynności na jego rzecz	5.000
5.6.	Niesporządzenie lub niewłaściwe sporządzenie planu ochrony w zakresie przewozu drogowego i koleją towarów niebezpiecznych	5.000
5.7.	Wykonywanie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego w miejscu publicznym lub poza obszarem zabudowanym, w przewozie odpowiednio: drogowym, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych, bez wymaganego powiadomienia właściwych władz	1.000
5.8.	Wykonywanie przewozu odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych przy użyciu dużego kontenera, niezdatnego do użytku z powodu istotnych wad elementów konstrukcyjnych	1.000
5.9.	Postój pojazdu, wagonu lub statku przewożącego towary niebezpieczne bez wymaganego nadzoru	800
5.10.	Postój pojazdu, wagonu przewożącego towary niebezpieczne w przewozie drogowym i koleją, bez zabezpieczenia hamulcem postojowym	500
5.11.	Używanie ognia lub nieosłoniętego płomienia w pojazdach, wagonach i	2.000

	statkach przewożących towary niebezpieczne klasy 1, a także w ich pobliżu oraz podczas załadunku lub rozładunku tych towarów	
5.12.	Naruszenie przepisów dotyczących załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego klasy 1 w miejscu publicznym, w przewozie odpowiednio: drogowym, koleją lub żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych, które znajdują się w odległości mniejszej niż 50 m	1.000
5.13.	Przewóz odpowiednio: drogowego, koleją lub żeglugą śródlądową pasażerów innych niż załoga pojazdu w jednostce transportowej przewożącej towary niebezpieczne	500
5.14.	Naruszenie przepisów zakazu palenia, w trakcie manipulowania ładunkiem lub wykonywania czynności ładunkowych towarów niebezpiecznych, w pobliżu, jak i wewnątrz pojazdu lub kontenera w przewozie odpowiednio: drogowym, koleją lub żeglugą śródlądową	500
5.15.	Nieuzasadnione utrzymywanie pracy silnika pojazdu w czasie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego w przewozie odpowiednio: drogowym, koleją lub żeglugą śródlądową	1.000
5.16.	Niepowiadomienie przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych, w przypadku zaistnienia wypadku lub awarii zgodnie z przepisami ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych, właściwej miejscowo ze względu na miejsce powstania zdarzenia jednostki ochrony przeciwpożarowej lub centrum powiadamiania ratunkowego	1.000
5.17.	Niezgłoszenie przez przewoźnika lub nadawcę towaru niebezpiecznego, przewozu niektórych towarów niebezpiecznych do komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej oraz odpowiednio do: Głównego Inspektora Transportu Drogowego, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego lub właściwego dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej	1.000